

هاوکز و تداوم موفقیت در بسکتبال

یک اصل مهم در تیم بسکتبال آتلانتا هاوکز، تداوم و ثبات آن بوده است و بنابراین همزمان با شروع فصل جدید لیگ حرفه‌ای بسکتبال آمریکا (N.B.A) از 5 آبان ماه همه می‌خواسته‌اند ببینند امسال نیز همین اصل در این تیم جاری و حاکم است یا خیر.

فصل پیش در مرحله نخست لیگ که بالغ بر 82 مسابقه برای هر تیم می‌شود و به آن Regular Season می‌گویند، هاوکز صاحب 52 برد شد و این برای پنجمین فصل پیاپی بود که این تیم به رکورد و کارنامه‌ای بهتر از سال قبل از آن نائل می‌شد. جو جانسون، ماروین ویلیامز، جاش اسمیت و زارا پاکولیا از جمع نفرات این تیم اینک 5 سال است که کنار یکدیگر بازی می‌کنند و اصل تداومی که از آن سخن گفتیم، ابتدا از نکاتی از این دست برمی‌خیزد. اگر هم 3 سال اخیر را مینا بگذاریم، آل هورفورد و مایک بیبی نیز در این مدت پیوسته در کنار آنها بوده‌اند. تمامی این نفرات برای فصل جدید هم که مرحله نخست آن تا اواخر فروردین 1390 طول می‌کشد و نقطه پایانی مرحله پلی‌آف و ترسیم سیمای قهرمانی آن در اواخر خردادماه 90 است، به آتلانتا بازگشته‌اند. یکی از اقدامات سران هاوکز در این ارتباط بستن قرارداد 6 ساله تازه‌ای با جو جانسون مرد اول این تیم به بهای 124 میلیون دلار بوده است. فرد خاصی هم به جمع مردان هاوکز اضافه نشده است و حتی وقتی این باشگاه اقدام به تعویض مربی خود کرد، این مساله به جای بهم ریختن عامل تداوم در کار تیم باعث تثبیت این اصل در باشگاه شد. **شکلی دلخواه‌مایک وودسون** زمانی از مربیگری هاوکز خلع شد که این تیم برای دومین سال متوالی در دور دوم پلی‌آف بازنده و حذف شد و لری درو که دستیار اول وی بود، حالا آتلانتا را هدایت می‌کند. با این وجود این هفتمین سالی است که درو در آتلانتا می‌گذراند و به این سبب با نقاط قوت و ضعف بازیکنان تیم آشناست. او زمانی که هاوکز فصل پیش در مرحله نیمه نهایی کنفرانس شرق لیگ در 4 بازی متوالی مغلوب اورلاندو میزیک شد، ایرادات تهاجمی هاوکز را دید و برای رفع آن طرح‌های حمله‌ای تازه‌ای را ریخته است. با این اوصاف **درو**؛ **را** روی این نکته تأکید می‌کند که هدفش در هفته‌های اخیر نه لزوماً کسب نتایج مساعد در بازی‌های **171**؛ **پیش‌فصل**؛ بلکه درست کردن روال بازی تیمش و درآوردن آن به شکلی دلخواه بوده است. وی می‌افزاید: **171**؛ با این که چند مسابقه تدارکاتی‌مان را باختیم و صدای عده‌ای هم درآمد، اما فکر می‌کنم بهره‌های این مسابقات بیش از ضررهایش بود و من توانستم حرکت و تلاش تمامی نفرات را برای رسیدن به سطوح لازم و هماهنگی با یکدیگر ببینم؛ با این که باشگاه‌های خریدار مهره‌های نامدار جدید در صدر اخبار ماه‌های اخیر **N.B.A**؛ **171**؛ نشسته‌اند، اما هاوکز هم دلیلی برای عقب‌نشینی و کوچک‌تر انگاشتن خود از امثال میامی هیت (که صاحب لیرون جیمز و کریس بوش شده است) نمی‌بیند و امیدوار است در فصل تازه هم به پیشرفت خود ادامه بدهد. **171**؛ **جف تیگ**؛ که بازیکن پست گارد راس است و دومین فصل خود را در آتلانتا می‌گذراند و می‌خواهد با کنار زدن مایک بیبی نفر اصلی این پست در ترکیب آتلانتا باشد، مثل کارشناسان وجود اصل تداوم را در تیمش یک حسن مهم می‌انگارد و می‌گوید: **171**؛ ما فصل پیش نیز به راستی خوب بودیم و امیدواریم که این روند امسال هم ادامه یابد. شاید بسیاری از تیم‌ها دست به خریدها و تغییرات زیادی در ترکیب خود زده باشند، اما ما تیمی منسجم هستیم و با یکدیگر آشنایی کامل داریم. اگر پیشینه من در اینجا از 2 سال فراتر نمی‌رود، بسیاری از نفرات دیگر تیم حداقل 5 سال است که کنار یکدیگر بازی می‌کنند. فکر می‌کنم حسن اصلی ما استخوان‌بندی و هسته مرکزی تیم باشد و هر تازه‌واردی هم بتدریج عضوی از همین پیکر می‌شود. **سر جای خود** مایک بیبی هم معتقد است که هاوکز انسجام و اعتماد به نفس خود را حفظ خواهد کرد. وی می‌گوید: **171**؛ کار ما از هر جهت تنظیم شده و هر چیزی سر جای خود نشسته است. در دو سال اخیر ما حدود 50 بازی را برده‌ایم و این نشان می‌دهد که روال و خط کار تیم درست است. چند سال بازی نفرات هاوکز کنار یکدیگر باعث شده که وحدت روحی و کاری قابل توجهی بین ما به وجود آید و این امر در ارتقای فنی ما سهم بسزایی داشته است. یک پایه و دلیل توفیق ما، دوستی موجود بین نفرات تیم است. **شاخص‌ترین تازه‌وارد در تیم هاوکز، جوردن کرافورد است که به‌رغم گذشت مدتی بسیار کوتاه از زمان الحاقش به این تیم در مسابقات دوستانه اخیر آتلانتا بیشترین امتیازات را اندوخته است. آثار پیشرفت‌همه این‌ها می‌تواند نویدبخش اوقاتی مساعد برای آتلانتا در فصل تازه باشد. قدر مسلم این که رسیدن به نقطه فعلی برای هاوکز آسان نبوده و در دسرهای زیادی برای این تیم به وجود آمده است. در فصل 2004 - 2005 که نقطه شروع حرکت هاوکز در مسیر فعلی‌اش بود، این تیم فقط به 13 برد دست یافت. هاوکز به‌رغم تمامی توضیحات فوق فاقد ستاره‌هایی مانند کسانی است که در تیم‌های میامی، لیکرز، بوستون و اولاندو می‌بینیم، اما همان‌طور که پیشتر گفتیم پیشرفت آرام و نسبی آنها سرانجام ثمر خود را داده است. منبع: Atlanta Journal**